

зваженого рішення та не дає часу для міркувань з приводу справи, адже в ньому, крім судді, знаходяться помічник або секретар, також можуть заходити люди по інших справах. Тож було б доцільним забезпечити наявність окремого, ізольованого (відсутні будь-які засоби зв'язку) приміщення, суміжного з залом судових засідань.

Література

1. Конституція України: редакція від 01.01.2020. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.

2. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 16.10.2019 р. № 193-ІХ. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст. 545.

3. Цивільний процесуальний кодекс України: Кодекс від 18.03.2004 р. № 1618-IV (редакція станом на 01.01.2020). Відомості Верховної Ради України. 2004. № 40-41, 42. Ст. 492.

4. Куйбіда Р., Серета М. Звіт про результати першої програми моніторингу судових процесів в Україні 2017 р. «Дотримання права на справедливий суд у судових процесах України». Київ: Центр політико-правових реформ, 2018. 86 с.

УДК 338.1(043.2)

Подковенко Т.О., к.ю.н., доцент,
Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль, Україна

Шешин Б.В., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

РОЛЬ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Ні для кого не секрет, що кожна країна щосили прагне того, щоб стати найрозвинутішою серед інших та на своєму прикладі створити той «ідеал», на який рівнятимуться всі інші держави. Для того, щоб у країні максимально ефективно та якісно функціонували всі сфери життя та життєдіяльності суспільства необхідно максимально знизити вплив внутрішніх та зовнішніх чинників, намагатись уникати будь-якого роду суперечок, сутичок чи конфліктів та відшукувати найдієвіші способи, методи та механізми для всебічного підйому й процвітання держави.

Варто зазначити, що зараз світ перебуває в епісі науково-технічної революції та стрімкого розвитку світової спільноти. У цих умовах найдорожчим товаром у світі виступає саме інтелектуальний потенціал, оскільки, аналізуючи сучасний ринок, можна дійти висновку, що саме продукти інтелектуальної власності дійсно рухатимуть світ далі, адже саме вони можуть розвивати його та направляти у «правильне русло».

Якщо проаналізувати розвиток кожної країни окремо, можна

беззаперечно дійти висновку, що саме об'єкти інтелектуальної власності, проникаючи в усі сфери суспільства, є тією рушійною силою, яка надає поштовх для дієвого функціонування усіх галузей господарства в цілому. Водночас, керівництво країни повинне чітко збагнути та усвідомити, що для того, щоб забезпечити особисті майнові та немайнові права правовласників необхідно створити належний захист об'єктів інтелектуальної власності.

Важливим є те, що потужний прорив у економіці та його подальший позитивний розвиток здійснюють саме ті країни, які змогли накопичити інтелектуальний потенціал. Прикладом цього може стати Корея, яка за останні півстоліття перемістилась зі статусу країни з найбіднішою економікою світу в статус країни, що є однією з найдохідніших [1, с. 30]. Цікавим є те, що на перших кроках свого бурхливого розвитку Корея всі свої сили вирішила орієнтувати на експорт товарів та побудову великого національного бізнесу, однак сьогодні успішна економіка цієї країни підтримується саме за рахунок інтелектуального капіталу.

Насправді, можна виокремити певний алгоритм переходу інтелектуалу в грошовий вимір. На перший погляд може здатися що це надзвичайно важко, однак даний алгоритм є надзвичайно простим. Очевидно, що цей «ланцюг» розпочинається з інтелектуальних здобутків; наступним кроком йде комерціалізація даних здобутків; в результаті ми маємо кінцевий продукт, тобто об'єкт інтелектуальної власності, який і підводить нас до останнього етапу – власне продажу продукту [2, с. 64]. Окремо слід зупинитися на комерціалізації та зазначити, що саме на цьому етапі відбувається пристосування вище зазначеного продукту до потреб виробництва, його патентування та забезпечення охороною.

При цьому, говорячи про продаж технологій, зиск для конкретних компаній зокрема та для економіки країни в цілому невеликий, в той час як вигода отримується одноразова, на противагу тому, при масштабному продажі кінцевого продукту, який містить нові технології та ознаки інноваційності, вигода підраховується від кожної одиниці [3, с. 128].

Окремо варто зупинитися і на Україні як одній з держав, яка теж прагне стати однією з найрозвинутіших серед інших країн світу. Максимально болісним є усвідомлення того, що, маючи безмежний інтелектуальний та науковий потенціал, наша країна виступає сировинним додатком імпорту інтелекту для провідних країн світу. А найгіршим є те, що задля того, щоб виростити такий інтелект, наша держава витрачає шалені кошти (надання всіх рівнів освіти, медичне обслуговування, допомоги, пільги тощо), а в результаті – молоду працездатну особу, що могла б працювати на благо держави, переманюють інші країни наданням ширшого спектру соціальних можливостей.

На даному етапі свого розвитку Україна знаходиться у дійсно складному періоді, коли реформуються та трансформуються основні

галузі економіки. Метою даного реформування є здійснення економічного прориву та покращення життя звичайних громадян [4, с. 74]. Однак, я вважаю, що для того, щоб підняти цей перехідний період на якісно новий етап просто необхідно зосередити максимум зусиль саме на інтелектуальному потенціалі. Сучасні умови життя кожного дня диктують нам нові вимоги і потреби пересічних споживачів, саме тому використання інтелектуальної власності є настільки необхідним для всіх галузей господарства.

Для того, щоб зробити певний продукт доступнішим, зручнішим чи легшим, кожного дня виробниками пропонуються все сучасніші та якісніші технології, і в цьому аспекті ми маємо чітко збагнути, що саме надзусилля розумової діяльності представників інтелектуальної еліти можуть стати найзатребуванішим товаром для виробництва і, як наслідок, для економіки цілої держави.

Саме тому, підсумовуючи все вище зазначене, варто зауважити, що задля серйозного прориву в економіці держави, основною її задачею є впровадження дієвого механізму залучення інтелектуальних надбань хоча б до пріоритетних галузей економіки, а також, якісний її захист. Саме тому інтелектуальна власність відіграє надзвичайно важливу роль у позитивному та якісному розвитку держави.

Література

1. Дюндін В.Д. Інтелектуальна власність як головна складова інтелектуального потенціалу. Ефективна економіка. 2014. № 5. С. 29-37.
2. Пархоменко А.В. Информация и знание – основа инновационного развития. Наука и инновация, НАН Азербайджана. 2010. № 1. С. 62-65.
3. Петрук А.М. Регулювання світового ринку інтелектуальної власності в умовах інтернаціоналізації економіки знань: монографія. Київський національний університет ім. Т. Шевченка. 2012. 241 с.
4. Поляков С.Ю. Деякі аспекти та принципи управління інтелектуальною власністю в Україні. Вісник НТУ «ХП». 2010. № 60. С. 72-83.

УДК 342.518 (043.2)

Садовський М.В., аспірант,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЗАКОНОДАВЧЕ РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Враховуючи великий обсяг функцій та завдань Міністерства оборони України, а також специфіку його діяльності, в чинному законодавстві України відсутній єдиний нормативно-правовий акт, який би в повному обсязі визначав його функції, завдання, повноваження, права та обов'язки.